

Puterea rugăciunii de mijlocire

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți _____. Mare putere are rugăciunea _____ a celui neprihănit.” (Iacov 5:16)

Credincioșii din bisericile Noului Testament au simțit nevoia de rugăciune. „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală” (Faptele 4:31). Ucenicii s-au rugat. Au fost umpluți de Duhul Sfânt și apoi au predicat Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală și încredere.

A existat o relație directă între rugăciuni, umplerea cu Duhul Sfânt și proclamarea cu putere a Cuvântului lui Dumnezeu. „Ei [ucenicii] nu au cerut o binecuvântare care să le servească numai lor. Asupra lor apăsa povara salvării sufletelor. Ei au înțeles că Evanghelia trebuia să fie dusă lumii și, în vederea acestui lucru, cereau puterea pe care le-o făgăduise Domnul Hristos.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 37

Atunci când Îl căutam pe Dumnezeu și mijlocim pentru alții, El lucrează în inima noastră pentru a ne atrage mai aproape de Sine, oferindu-ne înțelepciune divină ca să ajungem la oameni și să-i aducem în Împărăția Sa (Iacov 1:5). Dumnezeu lucrează și în viața lor pe căi pe care noi nu le putem vedea și nici măcar înțelege uneori, tot cu scopul de a-i atrage la Sine (1 Ioan 5:14-17).

1. Ce înțelegem din următoarele pasaje despre rugăciunea de mijlocire?

Apocalipsa 12:7-9 _____

Efeseni 6:12 _____

2 Corinteni 10:4 _____

Biblia ridică vălul dintre lumea văzută și cea nevăzută. Există o luptă între bine și rău, între forțele neprihănirii și ale întunericului, între Hristos și Satana. În acest conflict cosmic, Dumnezeu respectă libertatea omului – El niciodată nu-i va manipula voința sau forța conștiința. Dumnezeu trimite Duhul Sfânt pentru a-i dovedi pe oameni vinovați în ce privește adevărul divin (Ioan 16:7,8). Îngerii cerești intră în această luptă pentru a-i ajuta să aleagă viața veșnică (Evrei 1:14). De asemenea, Dumnezeu coordonează evenimentele providențiale în viața oamenilor pentru a-i conduce la Sine.

Însă Dumnezeu nu va constrânge conștiința. Folosirea forței este contrară principiilor Împărăției Lui. Constrângerea este străină de principiul dragostei care este temelia guvernării Sale. În acest punct, rugăciunea devine foarte importantă. El ne respectă libertatea de alegere când ne rugăm pentru alții, dar, în lumina luptei dintre bine și rău, El va face mai mult când ne rugăm decât atunci când nu ne rugăm.

Gândește-te cu atenție la această afirmație: „Este o parte a planului lui Dumnezeu să ne dea, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce nu ne-ar da dacă n-am cere în felul acesta” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 525

În marea luptă dintre bine și rău, rugăciunea își are rolul ei! Când ne rugăm pentru cei care nu Îl cunosc pe Hristos, rugăciunea noastră Îi oferă lui Dumnezeu ocazia să reverse râuri de binecuvântări cerești în viața lor. Domnul onorează alegerea noastră de a ne ruga pentru ei și lucrează cu și mai mare putere în favoarea lor.

Atunci când discutăm despre rugăciunea de mijlocire, ar trebui să recunoaștem cu umilință că nu înțelegem pe deplin căile pe care intervine Dumnezeu. Și totuși, acest lucru nu ar trebui să ne împiedice să ne bucurăm de binecuvântările pe care rugăciunea ni le oferă nouă și celor din jur.

Crezi că Dumnezeu lucrează cu mai multă putere când ne rugăm decât atunci când neglijam să o facem?

2. Ce îți spun următoarele texte despre relația dintre viața de rugăciune a lui Isus și eficiența Lui în slujire?

Luca 3:21 _____

5:16 _____

9:18 _____

Isus a avut o viață de comuniune constantă cu Tatăl. La botez, când Și-a început slujirea mesianică, El S-a rugat pentru putere divină ca să împlinească planul Cerului. Duhul Sfânt L-a împuternicit să facă voia Tatălui și să-și îndeplinească misiunea înaintea Lui. Fie că era vorba de hrănirea celor cinci mii, de vindecarea leprei sau eliberarea de demoni, Isus a recunoscut că, în bătălia dintre bine și rău, rugăciunea este o armă puternică pentru a respinge forțele iadului. Ea este un mijloc rânduit de cer pentru a uni neputința și slăbiciunile noastre cu puterea absolută a lui Dumnezeu – prin ea, sufletul nostru se înalță spre Singurul care poate să atingă inima celor pentru care ne rugăm.

3. Ce asigurare i-a dat Isus lui Petru ca să-l pregătească pentru ispitele pe care avea să le înfrunte în viitorul apropiat? Ce asigurare avem și noi?

Luca 22:31-34 _____

Evrei 7:25 _____

Lucrătorii eficienți sunt oameni ai rugăciunii. Isus S-a rugat pentru Petru pe nume și l-a reasigurat că, la momentul celei mai mari ispite, Se va ruga pentru el. Satana a înțeles potențialul lui Petru de a contribui la înaintarea Împărăției lui Dumnezeu și a plănuisit să facă tot posibilul pentru a-i distruge influența în biserică. Dar, în toate ispitele prin care Petru a trecut, Isus S-a rugat pentru el și rugăciunile Sale au fost ascultate. Ce extraordinar este să știm că Mântuitorul Se roagă și pentru noi! El ne invită să ne alăturăm Lui în rugăciuni de mijlocire și să-i aducem înaintea Sa pe nume, pe cei pentru care ne rugăm.

Stăruința noastră în rugăciune este dovada că ne recunoaștem totala dependență de Dumnezeu pentru a ajunge la cel pentru care ne rugăm.

Pentru cine te rogi în prezent? De ce este atât de important să nu renunți, oricât de dificilă ar părea situația?

Rugăciunea de mijlocire este biblică. Pe tot parcursul misiunii sale, Pavel s-a rugat pentru cei nou-converțiți din bisericile pe care le-a înființat în lucrarea sa de evanghelizare. Pavel credea că, dacă se roagă, se vor întâmpla lucruri care nu ar avea loc dacă nu s-ar ruga. Deși era departe de cei pe care îi iubea, a recunoscut că ei puteau fi o inimă și-un gând dacă se rugau unul pentru altul.

4. Fă o listă cu diferitele cereri pe care I le-a adresat Pavel lui Dumnezeu pentru efeseni. Ce a cerut în mod specific pentru ei?

Efeseni 1:15-21 _____

Rugăciunea lui Pavel pentru credincioșii efeseni este remarcabilă. El s-a rugat ca Dumnezeu să le dea înțelepciune și discernământ spiritual, să le lumineze mintea cu adevărul divin și să le dea speranța vieții veșnice. S-a mai rugat și ca ei să aibă parte de lucrarea măreață a puterii lui Dumnezeu în viața lor. Dumnezeu nostru este atât de puternic, atât de măreț, încât L-a înviat pe Isus din morți – un eveniment care era temelia nădejzii lor pentru viața veșnică. Rugăciunea lui se încheie prin a le reaminti de „bogăția slavei lui Hristos” și de „moștenirea Lui”. Creștinii din Efes trebuie să se fi simțit foarte încurajați știind că Pavel se ruga pentru ei și știind despre ce anume se ruga el.

5. Care este nota dominantă a rugăciunii lui Pavel pentru filipeni? Dacă ai fi membru în biserica din Filipi și ai primi o scrisoare de la Pavel, în care îți spune cum se roagă pentru tine, cum te-ai simți și de ce? Ce făgăduințe și ce îndemnuri se găsesc în această rugăciune?

Filipeni 1:3-11 _____

Acestea sunt unele dintre cele mai înălțătoare și încurajatoare făgăduințe din Biblie, precum și apeluri de a fi plini de dragoste, cunoștință și discernământ. Ele derivă din cunoașterea lui Isus, care ne ajută să putem fi așa cum intenționează Dumnezeu să fim, în El.

Rugăciunea de mijlocire este o armă puternică în lupta dintre bine și rău pe care noi o numim „marea luptă”. Una dintre cele mai clare descoperiri ale ei se găsește în Daniel 10.

Profetul Ieremia a prezis că evreii vor fi duși în robie de babilonieni timp de șaptezeci de ani. La sfârșitul vieții lui Daniel, această perioadă profetică a captivității lor se apropia de sfârșit. Dar Daniel era îngrijorat. El vedea prea puține dovezi ale împlinirii cuvintelor lui Ieremia. Poporul lui era încă în robie.

Babilonul a fost cucerit de mezi și de perși, dar evreii erau încă robi. Daniel a postit și s-a rugat timp de trei săptămâni, mijlocind stăruitor pentru poporul său. La sfârșitul acestor săptămâni, i s-a arătat un înger plin de slavă.

6. De ce a primit Daniel răspuns atât de târziu la aceste rugăciuni?

Daniel 10:10-14

Pasajul acesta este fascinant. Pentru a-l înțelege, trebuie să identificăm personajele. Cine este căpetenia Persiei? Cu siguranță nu este împăratul Cyrus. Cel mai probabil, expresia „căpetenia Persiei” se referă la Satana. Isus l-a numit „stăpânitorul lumii acesteia”, sau „domnitorul lumii acesteia” (NTR) (Ioan 12:31; 14:30). Pavel îl etichetează ca „domnul puterii văzduhului” (Efeseni 2:2). Dacă, deci, căpetenia Persiei îl reprezintă pe Satana, cine este Mihail? Termenul *Mihail* este folosit de cinci ori în Biblie (Apocalipsa 12:7; Iuda 9; Daniel 10:13 și 12:1). Un studiu atent al acestor pasaje ne descoperă că *Mihail* (care înseamnă „Cine este ca Dumnezeu”) este un alt nume folosit pentru Domnul Isus în calitate de comandant al tuturor îngerilor în luptă directă cu Satana. El este Fiul lui Dumnezeu, atotputernic, veșnic și preexistent. Una dintre atribuțiile Sale de comandant al îngerilor este să îl învingă și, în cele din urmă, să îl distruge pe Satana.

Daniel 10 dă perdeaua la o parte și dezvăluie această luptă dintre bine și rău. În timp ce profetul se roagă, Mihail, puternicul Isus, coboară din cer pentru a birui forțele iadului. Deși poate nu vedem, Isus este la lucru pentru a răspunde și rugăciunilor noastre de mijlocire. El este un Mântuitor puternic. Niciuna dintre rugăciunile noastre nu trece neobservată.

Cum se desfășoară realitatea marii lupte în viața ta? Ce ar trebui să îți spună ea despre alegerile pe care trebuie să le faci?

În toată Biblia se pune accent pe faptul că rugăciunile noastre trebuie să fie specifice, concrete. Rugăciunea nu este o oarecare dorință vagă a sufletului. Prin ea, îi adresăm lui Dumnezeu cereri specifice. Isus S-a rugat în mod expres pentru ucenicii Săi. Apostolul Pavel s-a rugat și el foarte specific pentru creștinii efeseni, filipeni și coloseni și pentru tinerii lui tovarăși: Timotei, Tit și Ioan Marcu.

7. Ce au în comun următoarele pasaje? Ce ne spun despre rugăciunea de mijlocire?

1 Samuel 12:22-24 _____

Iov 16:20,21 _____

Atât Samuel, cât și Iov subliniază nevoia de mijlocire stăruitoare, din inimă și specifică. Cuvintele lui Samuel sunt puternice. El strigă: „Departă iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și dreaptă” (1 Samuel 12:23). Aproape că putem auzi ecoul rugăciunii lui Samuel în cuvintele lui Iov: „El mijlocește pentru un om la Dumnezeu” (Iov 16:21, NTR). Lucrarea noastră este aceea de a pleda înaintea lui Dumnezeu pentru oamenii care nu îl cunosc.

8. Ce se întâmplă când ne rugăm pentru alții?

1 Ioan 5:14-16 _____

Când ne rugăm pentru alții, Domnul le poate oferi binecuvântările Sale. El face să vină prin noi, de la tronul cerului, râul apei vieții către ei. Toată ostirea lui Satana tremură la auzirea glasului mijlocirii sincere. Ellen G. White descrie astfel puterea rugăciunii: „Satana nu poate suporta să vadă că se face apel la rivalul lui cel puternic, pentru că se teme și tremură în fața puterii și a maiestății Sale. Întreaga ostire a lui Satana tremură la auzirea rugăciunii arzătoare.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 1, p. 345. Rugăciunea ne leagă de Sursa puterii divine în bătălia pentru sufletele oamenilor pierduți.

Citește Matei 18:18,19. Ce relație există între acest pasaj și rugăciunea de mijlocire și cum ne încurajează să ne rugăm cu ceilalți pentru salvarea aceluia care nu îl cunosc pe Domnul?

Când ne rugăm pentru alții, Dumnezeu onorează angajamentul nostru față de El și dependența noastră de puterea Sa, folosind toate resursele cerului pentru a transforma viața fiecărui om. Când rugăciunile noastre se înalță la tronul Său, ființe îngerești se grăbesc să treacă la acțiune la porunca Sa. „Îngerii slujitori așteaptă lângă tronul lui Dumnezeu porunca lui Isus Hristos de a răspunde la fiecare rugăciune înălțată cu o credință vie și stăruitoare.” – Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 2, p. 377

Avem asigurarea că nicio rugăciune nu se pierde, nici măcar una nu este trecută cu vederea de Dumnezeu. Rugăciunile noastre sunt păstrate în ceruri pentru a primi răspuns la vremea și în locul considerate de El cele mai potrivite. „Rugăciunea credinței nu este niciodată în van, însă a pretinde că va primi întotdeauna răspuns în modul și pentru lucrul specific cerut este o încumetare.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 1, p. 231. Ce încurajatoare sunt aceste cuvinte atunci când te rogi pentru soțul tău sau soția ta care nu îl cunoaște pe Hristos, pentru fiii și fiicele tale, pentru rude, prieteni și colegii de lucru! Nicio rugăciune sinceră nu este niciodată în zadar! Poate că nu întotdeauna primim răspunsul imediat, dar Dumnezeu mișcă inima celor pentru care ne rugăm, în moduri pe care le vom cunoaște doar în veșnicie.

Studiu la rând:

Proverbele 10–16

Evanghelizare, subcapitolul „Solia unui creștin”

1. Ce fel de om este cel ce doarme în timpul seceratului?

2. Ce fel de oameni sunt cei ce glumesc cu păcatul?

3. Ce (cine) anume locuiește în mijlocul înțelepților?

4. Despre ce categorie de oameni se spune că „le este scârbă să facă rău”?

5. În ce condiții ar fi resurse abundente pentru a duce mai departe lucrarea Domnului?

Text-cheie: 1 Ioan 5:14-16.

Pasaje biblice în studiu: Daniel 10:10-14; Evrei 7:25; Apocalipsa 12:17.

I. Privire generală

În lupta dintre bine și rău, rugăciunea de mijlocire este o armă puternică (Apocalipsa 12:7-9; 2 Corinteni 10:4,5), nu o banalitate pioasă care să ne încălzească sufletul. Ellen G. White afirmă că „rugăciunea este deschiderea inimii noastre lui Dumnezeu, ca unui prieten” (*Calea către Hristos*, p. 93). Rugăciunea înseamnă să îi împărtășim lui Dumnezeu bucuriile și tristețile noastre, luptele și biruințele noastre, visurile și dezamăgirile noastre. Prin rugăciune, noi intrăm în cea mai profundă legătură cu Dumnezeu. Atunci când mijlocim, ne angajăm într-o luptă spirituală și pledăm înaintea Celui Atotputernic pentru mântuirea oamenilor pe care îi iubim.

Dumnezeu face tot ce poate pentru a ajunge la oameni fără rugăciunile noastre, însă El este plin de har și nu va încălca niciodată libertatea de alegere. Rugăciunile noastre sunt importante pentru că sunt un principiu de bază în lupta dintre bine și rău. Una dintre legile universului este că Dumnezeu i-a dat fiecărui om libertatea de a alege. Nici toți demonii nu ne pot forța să păcătuiim, și nici toți îngerii din cer nu ne pot constrânge să facem ce e bine. Prin alegerile noastre, Dumnezeu Se limitează pe Sine Însuși din proprie voință. El nu folosește forța pentru a ne motiva să îi slujim.

Când ne rugăm pentru cineva, rugăciunea ne deschide inima față de influențele divine. Dumnezeu ne dă înțelepciune și pricepere pentru a ajunge la acea persoană. Mai mult, rugăciunile noastre îi creează lui Dumnezeu ocazii de a lucra mai cu putere în viața altora. El ne respectă libertatea de alegere și revarsă Duhul Său prin noi pentru a-i atrage în Împărăția Sa. El pune la lucru puterile cerului în favoarea lor. Rugăciunile noastre devin canalul folosit de Dumnezeu pentru a-i ajuta pe oameni să aleagă viața veșnică.

II. Comentariu

Unul dintre pasajele cele mai impresionante din Biblie despre rugăciunea de mijlocire se găsește în 1 Ioan 5:14-16. Pasajul începe cu asigurarea că Dumnezeu ascultă rugăciunile noastre. „Îndrăzneala (în engl.: încrederea) pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă” (1 Ioan 5:14). Cuvântul tradus în limba română prin îndrăzneală înseamnă „curaj”, sau „asigurare fermă”. El transmite un simțământ de certitudine. Certitudinea este opusul îndoielii și al neîncrederii. De observat că îndrăzneala noastră nu este cu privire la rugăciunea noastră, ci este legată de Dumnezeu care răspunde rugăciunilor noastre. Făgăduința că Dumnezeu

răspunde rugăciunilor noastre nu vine fără condiții. Când voința noastră este moderată de voința lui Dumnezeu și devine una cu a Lui, putem avea deplina încredințare că El ne va asculta. Dumnezeu este întotdeauna dornic să ne ierte păcatele și să ne dea biruință asupra puterilor răului, să ne dea darul mântuirii Sale și să-i conducă la cunoștința Cuvântului Său pe cei pentru care ne rugăm.

Prin credință, noi avem siguranța că făgăduințele lui Dumnezeu sunt adevărate. Tot prin credință, noi știm că El va răspunde la rugăciunile noastre și că lucrează, pe căi pe care nu le putem vedea și pe care nici nu le putem înțelege, pentru a-i salva pe cei pentru care ne rugăm. 1 Ioan 5:16 este unul dintre cele mai revelatoare versete din întreaga Biblie cu privire la ce se întâmplă când ne rugăm. El ne oferă o întrezărire a lucrării pe care o face Dumnezeu ca urmare a rugăciunilor noastre. „Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte.” Aici, Ioan vorbește despre două tipuri de păcate – păcatul care duce la moarte și cel care nu duce la moarte.

Majoritatea cercetătorilor Bibliei înțeleg păcatul care duce la moarte ca fiind cel de neiertat. Ioan nu ne încurajează să ne rugăm pentru acest păcat. Totuși, el ne încurajează să ne rugăm pentru cei care nu au comis păcatul de neiertat. Când îi cerem lui Dumnezeu să îi salveze, El dă „viața pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte”.

Ce înseamnă că Dumnezeu îi dă celui care se roagă sau care mijlocește, viața pentru alții? *Comentariile biblice AZS* sugerează următoarele: „Celor care se roagă, Hristos le va da viață pentru a o transfera asupra păcătoșilor care nu și-au împietrit de tot inima. ... Creștinul nu are nicio putere în afară de cea care vine de la Mântuitorul. Așadar, de fapt, Hristos este cel care dă viața, chiar dacă mijlocul prin care a fost oferită este rugăciunea de mijlocire.” – vol. 7, p. 678. Rugăciunile noastre devin canalul pentru viața însăși pe care Dumnezeu o revarsă în inima celor care tânjesc după mântuire.

Sub inspirația Duhului Sfânt, Ellen G. White afirmă: „Este o parte din planul lui Dumnezeu să ne dea, ca răspuns la rugăciunea credinței, ceea ce nu ne-ar da dacă n-am cere în felul acesta.” – *Tragedia veacurilor*, p. 525. „Îngerii slujitori așteaptă lângă tronul lui Dumnezeu porunca lui Isus Hristos de a răspunde la fiecare rugăciune înălțată cu o credință vie și stăruitoare.” – *Rugăciunea*, p. 255

În timp ce rugăciunea noastră se înalță la tronul lui Dumnezeu, Isus îi trimite pe îngeri imediat pe pământ. El le dă putere să biruiască forțele celui rău care se luptă pentru mintea celui pentru care ne rugăm. Cel în cauză are libertatea de a-L alege pe Hristos sau pe Satana. Rugăciunile noastre nu forțează sau manipulează voința, ci îi oferă omului cea mai bună posibilitate de a vedea lucrurile clar și o nouă ocazie de a putea alege viața veșnică.

Viața de rugăciune a Domnului Isus

Evangelhiile oferă detalii despre viața de rugăciune a Domnului Isus în termeni destul de specifici. Un aspect al vieții Sale, care este ușor de remarcat, este timpul pe care El îl petrecea în rugăciune, singur cu Dumnezeu. Luca spune: „Iar El Se ducea în locuri pustii și Se ruga”; „Într-o zi, pe când Se ruga Isus singur deoparte...” (Luca 5:16; 9:18). Matei relatează de multe ori că Mântuitorul Se retrăgea din mulțime pentru a Se ruga, inclusiv pentru cea mai grea încercare a vieții Sale. Când destinul lumii a tremurat în balanță, El L-a implorat pe Dumnezeu să Îi dea putere să înfrunte imensa provocare ce-I stătea înaintea (Matei 26:36-39).

Evangelhia după Marcu începe cu o descriere precisă despre viața lui Isus. După un Sabat plin în Capernaum, în dimineața următoare, devreme, Isus „a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo” (Marcu 1:35). Se pot observa trei lucruri specifice vieții Sale de rugăciune. Primul: El avea un timp de rugăciune. Deseori, Se trezea dimineața devreme pentru a petrece timp cu Dumnezeu în liniște. Al doilea: El avea un loc de rugăciune. Domnul Isus avea locuri preferate în care putea să intre în comuniune cu Tatăl, departe de agitația mulțimilor care atât de des Îl îmbulzeau. Al treilea: Rugăciunile Sale tainice nu au fost neapărat rugăciuni tăcute. Matei consemnează în evanghelia lui că Isus a căzut cu fața la pământ de trei ori în Ghetsimani, „zicând” (Matei 26:39,42,44). În cartea Evrei, Isus este înfățișat ca „aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte și, fiind ascultat din pricina evlaviei Lui...” (Evrei 5:7).

Într-o ocazie, ucenicii L-au auzit rugându-Se și au fost atât de mișcați de rugăciunea Lui personală, încât L-au cerut să Îi învețe să se roage (Luca 11:1). Ellen G. White adaugă și acest gând pătrunzător: „Învață să te rogi tare acolo unde doar Dumnezeu te poate auzi.” – *Our High Calling* [Înalta noastră chemare], p. 130. Unii sunt îngrijorați și se tem că, dacă se roagă cu voce tare, Satana îi va auzi și va ști despre ce se roagă ei. Ei gândesc că, din moment ce Satana nu ne poate citi gândurile, e mai bine să ne rugăm în tăcere. Rugăciunea tăcută, în mintea noastră, este cu siguranță potrivită. Totuși, una din probleme este că mintea noastră începe să hoinărească. Este ceva special în legătură cu rugăciunea făcută cu voce tare care ne ține concentrați. Când avem un timp pentru a ne ruga, când suntem în locul nostru de rugăciune și ne vărsăm inima înaintea lui Dumnezeu cu voce tare, viața noastră de rugăciune devine mult mai plină de sens. Nu trebuie să ne îngrijorăm că Satana ne ascultă rugăciunile, pentru că „întreaga oștire a lui Satana tremură la auzirea rugăciunii arzătoare”. – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 1, p. 346

Când ne rugăm stăruitor pentru alții, rugăciunile noastre se unesc cu rugăciunile lui Hristos, puternicul nostru Mijlocitor la tronul lui Dumnezeu. El întrebuițează imediat toate resursele cerului pentru a lucra la inima celor pentru care ne rugăm. Mântuitorul S-a rugat pentru Petru pe nume, ca el să aibă

experiența unei convertiri autentice, și a primit răspuns la rugăciunile Lui, iar Petru a devenit predicatorul plin de putere din Ziua Cincizecimii.

Pavel s-a rugat pentru bisericile din Efes, Filipi și Colose, pe nume. De asemenea, el s-a rugat deseori pentru colaboratorii săi în ale Evangheliei, menționându-i pe nume. Ei erau în inima lui și pe buzele lui în rugăciune. Împreună cu Domnul Isus, Pavel a mijlocit pentru cei cu care și pentru care lucra.

Fără îndoială, unul dintre titanii Vechiului Testament a fost Daniel. Mijlocirea lui pentru Israel este consemnată atât în Daniel 9, cât și în capitolul 10. Rugăciunile lui arzătoare sunt un exemplu despre puterea rugăciunii de mijlocire pentru biserică de astăzi. Rugăciunea de mijlocire apare peste tot în Scriptură. Ea are o mare putere. Ea este parte din planul lui Dumnezeu de a transforma viața noastră și de a ajunge la oamenii pierduți.

III. Aplicație

Ai dori să ai o viață de rugăciune mai dinamică? Ai vrea să devii un mijlocitor plin de putere pentru Dumnezeu? Iată câțiva pași practici de urmat:

1. Pune deoparte un timp și un loc anume pentru a-L căuta pe Dumnezeu pentru salvarea altora.

2. Cere-I lui Dumnezeu să te inspire cu privire la numele celui pentru care ar trebui să te rogi. Ia-ți timp să te gândești la cei din sfera ta de influență care au nevoie de rugăciunile tale. Duhul Sfânt te va inspira cu privire la cine trece printr-o luptă spirituală și cine are cea mai mare nevoie de rugăciune pentru ziua respectivă.

3. Fă o listă cu numele celor pentru care simți îndemnul să te rogi. Urmează metoda lui Isus: roagă-te pe nume pentru ei, cu voce tare.

4. Când Îl cauți pe Dumnezeu în rugăciune, invită-i pe alții să ți se alăture în momentele tale de mijlocire. Isus i-a invitat pe Petru, Iacov și Ioan în cercul Său apropiat pentru momente de rugăciune stăruitoare.

Când ne rugăm împreună cu alții putem rămâne mai concentrați asupra rugăciunii. Conform cu Matei 18:18,19, când doi sau trei se roagă laolaltă, Dumnezeu aude și revarsă binecuvântarea Lui specială. Iată un gând inspirat la care ar trebui să meditam: „Pentru ce nu simt credințioșii o grijă mai mare și mai zeloasă pentru cei care sunt departe de Hristos? De ce nu se adună doi sau trei să se roage călduros lui Dumnezeu pentru salvarea unei anumite persoane și apoi a altelei?” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, p. 21

În cadrul Școlii de Sabat, ați putea să puneți deoparte câteva momente pentru a vă ruga pentru cei care nu mai participă la Școala de Sabat sau la biserică și să vedeți ce va face Dumnezeu.